

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

46. De grano sinapis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

Judiciū generale. tate, & per ejus gratiam; zizania autem ex permissione illius tantū. Messis tempus erit duplex, & particulare, in morte cujusque; & universale, post resurrectionem, quando *Angeli colligent de regno ejus omnia scandala; & eos,*

Mat. 13. qui faciunt iniquitatem, mittent in caminum 41. ignis. Colligent autem ea in fasciculos ad comburendum, ut ejusdem culpæ socios similiter cruciandos tradant: & quemadmodum fasciculi se mutuo accendunt, ita infelices illi sibi mutuo sint ad tormentum. Eritque ibi fletus & stridor dentium, præ rabie invicem excandescentes, & in eos, qui sibi damnationis occasio extiterunt. At triticum, inquit, congregate in horrenum meum. Tunc fulgebunt justi, sicut sol in regno Patris sui.

Mat. 13. 43.

MEDITATIO XLVI.

De grano sinapis. Matth. 13.

PUNCTUM PRIMUM.

Granum sinapis refert Christum; nam est minimum, nec specie, nec odore æstimabile, intus tamen efficax & calefactivum, præsertim si teratur. Ita Christus de se: *Ego sum vermis & non homo*: at intus secundum animam, *In eo erant omnes thesauri sapientie & scientie DEI*, quin habitabat in eo divinitas corporaliter: qui attritus in cruce vim suam exeruit;

exeruit, ut inflammaret omnes, & traheret omnia ad se. In Evcharistia est etiam minimus, quando in grani minima particula totus est, & manducatus accendit & condit, quamvis insulsa & ingrata. 2. Deinde refert justos, foris despectos, intus à charitate ferventes, qui persecutionibus vexati virtutem suam produnt, exemplo Christi. Hinc Ecclesia dicitur *nigra, sed formosa*. 3. Refert etiam eas virtutes, quibus Regnum cœlorum acquiritur, quarum prima est fides in Christum, mundo despecta: nam credere in Christum crucifixum, *Judeis quidem scandalum, gentibus autem stulticia habetur, ipsis autem vocatis Judeis & Grecis, est Dei virtus & sapientia.* Pariter octo illæ beatitudines à Christo pronunciatæ judicio mundi minimè sunt tales, sed potius miseræ maximæ: at intus degustatæ deprehenduntur omnino tales. Denique *stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes, & infirma, ut confundat fortia, contemptibilia, & quæ non sunt, ut ea, quæ sunt, destruat, ut non gloriatur omnis caro in conspectu Dei.*

PUNCTUM II.

Quomodo granum hoc terræ mandatum simile germinet in arborem præ omnibus oleibus, ut ex uno plurima grana existant: Ita Christus in terra mortificatus, evasit in caput hominum & Angelorum, fortitúsque est nomen super phil. omne nomen. Et impletum est illud, in die illa 2. 9.

Isa. 4. 2. erit germen Domini in magnificentia & gloria,
 Apostoli *& fructus terra sublimis.* Eodem modo Apo-

stoli evaserunt in magnas arbores per multas tribulationes, sicut prædixerat eis Christus; factique sunt tot fidelium Patres. Similiter Martyres, & Confessores, atque ego ipse potero.

Virtutes

Idem accommodari potest ad ipsas virtutes: nam *fides* crescit usque ad contemplationem Dei, *spes* usque ad prægustationem cælestium, *charitas* usque ad unionem cum Deo perfectam, *obedientia*, ut Dei exequatur voluntatem, tanquam in cælo sit, *fiducia*, ut montes transferat.

PUNCTUM III.

Rami
Christi
qui:

Q*uod veniunt aves, & habitant in ramis eius.* Christi quasi rami sunt, ejus prædicatio, consilia Evangelica, Sacramenta, exempla actionum, miracula, & vitæ ejus mysteria: in his ramis habitant non magnæ & rapaces aves, typus servorum, sed parvæ, hoc est, humiles animæ per contemplationem illuc evolantes: qualis erat, quæ dicebat. *Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, & fructus ejus dulcis gutturi meo: Quis dabit mihi alas & volabo, & ibi requiescam?* Deinde & sancti viri tanquam arbores expandunt ramos suos, prædicando, scribendo, vivendo; quos intuendo & imitando, proficere debemus.

Cant.

2. 3.

Pf. 54. 7.